

- ۱- گزینه «۴» - صباحت: زیبایی / یکایک: ناگهان / وبال: رنج و عذاب و سختی / رقعته: رقعته: نامه کوتاه / - افکار: زخمی، خسته / خطوه: گام، قدم (گزمه) (واژه - ترکیبی) (دشوار)
- ۲- گزینه «۱» - معنای درست واژه‌های نادرست:
تمکّن: دارایی، ثروت / شائبه: حدس و گمان / خنیده: مشهور / گزاف‌کاری: بیهوده‌کاری (گزمه) (ترکیبی - واژه) (دشوار)
- ۳- گزینه «۳» - معنای درست واژه‌های نادرست:
گزینه «۱»: تضرّع: زاری / استشاره: رای زدن، مشورت کردن
گزینه «۲»: هیون: شتر قوی هیکل
گزینه «۴»: غارب: میان دو کتف (گزمه) (واژه - ترکیبی) (متوسط)
- ۴- گزینه «۳» - املای واژه «بهر» به این شکل صحیح است. بحر: دریا / بهر: برای (گزمه) (املا - ترکیبی) (متوسط)
- ۵- گزینه «۴» - شکل درست کلماتی که غلط املائی هستند:
زایل و نابود شدن / ترجیح و برتری دادن / فراق و دوری / ذی‌حیات و جاندار (گزمه) (املا - ترکیبی) (متوسط)
- ۶- گزینه «۱» - ثنا، آبنوس و خستگان کلماتی هستند که به نادرست نوشته شده‌اند. (گزمه) (املا - ترکیبی) (آسان)
- ۷- گزینه «۲» - تذکره‌الاولیا متعلق به عطار و تمهیدات اثر «عین‌القضات همدانی» است. (گزمه) (تاریخ ادبیات - ترکیبی) (دشوار)
- ۸- گزینه «۲» - شبستان را روزگردانی تشبیه است و شب و رود تضاد است و بیت اغراق دارد.
(سراسری هنر ۱۴۰۰) (ترکیبی - آرایه‌های ادبی) (متوسط)
- ۹- گزینه «۲» - در این بیت هر دو آرایه جناس همسان و کنایه دیده می‌شود.
جناس همسان: شیرین معشوقه خسرو و فرهاد / شیرین: عزیز و دوست‌داشتنی
کنایه: دست از جان شستن ← کنایه از ترک تعلق به زندگی. بررسی سایر گزینه‌ها:
گزینه «۱»: «آتش عشق» تشبیه است. / حسن تعلیل: —
گزینه «۳»: «مدام» در مصراع اول در معنای پیوسته است و در معنای «شراب با واژه «مست» ایهام تناسب ساخته است. / اسلوب معادله: —
گزینه «۴»: «وفا» و «جفا» تضاد هستند. / مجاز: —
(گزمه) (آرایه‌های ادبی - ترکیبی) (دشوار)
- ۱۰- گزینه «۱» - بیت ت: مهر در معنای محبت در بیت به کار رفته است، در معنای خورشید که منظور نظر شاعر نیست؛ با «خورشید» آرایه ایهام تناسب ساخته است.
بیت پ: مصراع دوم مصداقی برای مصراع اول و اسلوب معادله است.
بیت ب: دور از تو عبارتی است که ایهام ساخته است: (۱) دور از تو باد، (۲) وقتی از تو دور هستیم.
بیت الف: چهره شاعر به زعفران تشبیه شده است. (گزمه) (آرایه‌های ادبی - ترکیبی) (متوسط)
- ۱۱- گزینه «۲» - با حسن تعلیل گزینه‌های «۳» «۴» حذف می‌شوند، هیچ دلیل شاعرانه‌ای در بیت برای واقعه یا رویدادی طبیعی ذکر نشده. ولی شاعر می‌گوید چون در محبت معشوق صادق و روراستی مشهور شده‌ای که حسن تعلیل نیست و دلیل واقعی است. با حس آمیزی هم گزینه «۱» رد می‌شود؛ در بیت هیچ نوع آمیختگی حواس طبیعی دیده نمی‌شود. بررسی آرایه‌های گزینه «۲»:
ایهام: مهر می‌تواند در دو معنای خورشید، و محبت و عشق در بیت قرار داده شود: ۱- خورشید روی او، ۲- محبت و عشق چهره او / تشبیه: مهر روی (در معنای خورشید روی اضافه تشبیهی است) - سلمان به صبح تشبیه شده است. / ایهام تناسب: مهر در مصراع دوم در معنای محبت قابل قبول است ولی در معنای خورشید با صبح و آفاق تناسب دارد. همچنین در این بیت به معنای روراست و راستین است ولی با واژه صبح (در اصطلاح صبح صادق) و مهر (در معنای خورشید) ایهام تناسب دارد. / مجاز: عمر مجاز از مدت زمانی طولانی است. - دم مجاز از سخن است.
(سراسری انسانی ۹۹) (ترکیبی - واژه) (دشوار)

۱۲- گزینه «۳» -

مرهم این ریش: صفت مضاف‌الیه. بررسی سایر گزینه‌ها:

گزینه «۱»: خاک می‌کده عشق: مضاف‌الیه مضاف‌الیه

گزینه «۲»: خاک پای ریش: مضاف‌الیه مضاف‌الیه

گزینه «۴»: تاب دیدار تو: مضاف‌الیه مضاف‌الیه

(گزمه) (دستور - گروه اسمی ۲ - وابسته‌های وابسته) (دشوار)

۱۳- گزینه «۱» -

شیرینی فراغ کند تلخ در مذاق / زهری که آشکار شد

مفعول	فعل مسند	نهاد	مسند فعل اسنادی
اسنادی			

(گزمه) (دستور - اجزای جمله - ترکیبی) (متوسط)

۱۴- گزینه «۳» - گویدت ← به تو گویدت ← ت (تو) ← متمم

خندان ← قید است، چون، فعل اسنادی نیست.

در دل او بآبلی پر سحر و فن وجود دارد ← بابل: نهاد

گر چو شمع پیشش (او) بمیرم ← ش مضاف‌الیه

خندان ← مسند (گزمه) (دستور - نقش کلمات - ترکیبی) (دشوار)

۱۵- گزینه «۴» - هر دو بیت به شیوه عادی سروده شده است؛ بررسی سایر گزینه‌ها:

ترکیب‌های وصفی، آن ابروان / ابروان محرابی / این حریفان / سفالین کاسه / جام جهان بین ← ۵ ترکیب وصفی

- خم آن ابروان ← آن صفت مضاف‌الیه است. / خدمت جام جهان بین ← جهان بین: صفت مضاف‌الیه

- در هر دو بیت پیوند وابسته‌ساز «که» دیده می‌شود. (گزمه) (دستور - ترکیبی) (دشوار)

۱۶- گزینه «۳» - زمینه حماسه در این بیت داستانی است و خرق عادت در بیت دیده نمی‌شود. بررسی سایر گزینه‌ها:

گزینه «۱»: وجود «دیو سپید» از موارد خرق عادت محسوب می‌شود.

گزینه‌های «۲» و «۴»: به «تاج‌گذاری» و «اختر کاویان» اشاره دارد که هر دو از نشانه‌های زمینه ملی حماسه محسوب می‌شوند.

(گزمه) (دانش ادبی - ترکیبی) (متوسط)

۱۷- گزینه «۴» - در سایر ابیات به جابه‌جایی ارزش‌ها اشاره شده است. (گزمه) (پایه یازدهم - درس دوازدهم - قرابت مفهومی) (متوسط)

۱۸- گزینه «۳» - مفهوم درست این بیت «از ماست که بر ماست» است. (گزمه) (قرابت - ترکیبی) (متوسط)

۱۹- گزینه «۲» - مفهوم بیت اول: فنا از خویشتن در عرفان

مفهوم بیت دوم: رنج همه وقت سالک در رسیدن به معبود. مفهوم مشترک سایر ابیات:

گزینه «۱»: به سخره گرفتن مرگ توسط رزمندگان

گزینه «۳»: توکل

گزینه «۴»: فنا از خویشتن (گزمه) (قرابت مفهومی - ترکیبی) (دشوار)

۲۰- گزینه «۱» - مفهوم سایر ابیات وطن‌دوستی است، اما شاعر در این بیت عزم سفر از وطن دارد. (گزمه) (پایه دوازدهم - درس سیزدهم - قرابت مفهومی) (آسان)

۲۱- گزینه «۱» - مفهوم بیت و آیه مبارکه گزینه «۱» این است که منشأ همه امور به دست خداوند است.

(گزمه) (پایه دوازدهم - درس شانزدهم - قرابت) (متوسط)

۲۲- گزینه «۳» - مفهوم مشترک عبارت سوال و گزینه «۳» از خود بی خود شدن عاشق در برابر معشوق است.

(سراسری) (ترکیبی - قرابت مفهومی) (متوسط)

۲۳- گزینه «۱» - در گزینه‌های «۲»، «۳» و «۴» سخن از مقام رضا و خرسندی به خواست معشوق مشترک است. در گزینه «۱» شاعر می‌گوید: هر کس بدون اجازه چهره معشوق را ببیند، بدون شک بی‌صبری، آرام و قرار را از او خواهد گرفت. پس مفهوم این بیت از دست دادن آرام و قرار با دیدن چهره زیبای معشوق است. (سراسری انسانی ۹۹) (ترکیبی - قرابت مفهومی) (متوسط)

۲۴- گزینه «۳» - در گزینه‌های «۱»، «۲» و «۴» به نقش پیر طریقت در راه‌یابی عارف به کمال تاکید شده است و در هر سه بیت راهنمایی و هدایت‌گری پیر طریقت دیده می‌شود. اما در گزینه «۳» بی‌قراری‌های دل عاشق دلیل راه یافتن او به منزل دانسته شده است. (سراسری هنر ۱۴۰۰) (واژه - ترکیبی) (دشوار)

۲۵- گزینه «۴» - بررسی گزینه‌ها:

گزینه «۱»: مفهوم مشترک عبارت سوال و گزینه «۱» این است که تواضع سبب بلندمرتبه‌تبی است.

گزینه «۲»: متن هفت جمله است و «ت» مفعول است: خلق (نهاد) تو را (مفعول) دوست دارند. جملات متن:

ای [کسی] (۱) که مال از بهر (به شکل نادرست بحر آمده) جاه دوست می‌داری (۲)، کرم کن (۳) و تواضع پیش‌گیر (۴) که جاهی از این رفیع‌تر نیست (۵) که خلقت دوست دارند (۶) و ثنا گویند. (۷)

گزینه «۳»: غلط املائی: بحر: بهر / مترادف: مقام: جاه

گزینه «۴»: منادا در جمله اول محذوف است: ای [کسی] که... / یک ترکیب وصفی هم در این عبارت وجود دارد در جمله «جاهی از این رفیع‌تر نیست». فعل «نیست» غیر اسنادی است و «جاه» نهاد است. «رفیع‌تر» هیچ نقشی ندارد جز آن که صفت باشد: جاهی رفیع‌تر از این نیست (= وجود ندارد). (سراسری هنر ۱۴۰۰) (واژه - ترکیبی) (دشوار)